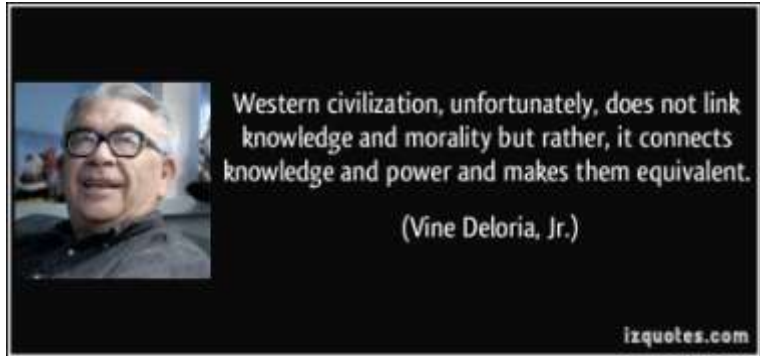

Onze wereld delen (1992)

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 8 mei 1992

In het boek *Custer stierf voor onze zonden* zegt de Indiaanse jurist en theoloog Vine Deloria jr.: 'Het meest significante verschil tussen de Indiaanse en de christelijke godsdiensten is gelegen in de intermenselijke relaties. De Indiaanse samenleving had een religie die leerde respect te hebben voor alle leden van de

samenleving. Men zou er nog wel eens bij mogen stilstaan, dat de Indiaanse religie een samenleving voortbracht waarin geen deursloten, geen weeshuizen, geen erewoorden en geen hongerende mensen bestonden. In de Indiaanse religie was het delen van je bezittingen met anderen het beste wat je doen kon. En dat doen Indianen nog steeds, ondanks alle pogingen van kerken, overheidsinstellingen en scholen, om hen daarvan af te brengen. Het christendom probeerde 'delen' te vervangen door 'geven'. Geven betekende aan de kerken, niet aan andere mensen.'

De Indiaanse gewoonte om te delen noemde een priester in het Wind-Riverreservaat 'onchristelijk', omdat de Indianen de rijkdom zo goed verdeelden dat er geen middenstand kon worden gevestigd. Door hun manier van delen sleurden de 'slechte' Indianen de goede omlaag naar een lager economisch peil.

Als je je verdiept in de Indiaanse denkwijze – zoals ik nu zoveel mogelijk probeer te doen als voorbereiding op de European Peace Pelgrimage '92, waarvan ik het laatste gedeelte, drie maanden, hoop mee te lopen – dan klinkt zelfs een slogan als 'Onze wereld delen' van de Acht Mei Beweging je verdacht in de oren. Wie spreken er over delen? Wat wordt er gedeeld? Van welke maatstaven wordt er uitgegaan?

Het boek van Deloria, een Sioux-Indiaan, dat hij in 1969 schreef en dat in 1980 in het Nederlands werd vertaald, is ontmaskerend voor een westerlinge. Zelfs de denkpatronen van de meest progressieve christenen worden aan de kaak gesteld. Wat valt er nog voor ons te doen? Hebben we nog wel iets te delen? Zijn onze handen niet volkomen leeg? En als er iets in ligt, is dat niet volkomen waardeloos voor andere culturen? Is het niet alleen nog van waarde voor onszelf? Onze wereld delen?

Wie onderschrijven het 'onze'? Is die wereld dezelfde?

Onze wereld in de ogen van de Indianen in elk geval niet.